

Prima instanță: Jud. Cantemir
Jud. T. Berdilă
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul:
G.Vavrin, I.Dănăilă, R. Petrov

Î N C H E I E R E

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:	Tatiana Vieru
Judecători:	Oleg Sternioală Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Gas Natural Fenosa Furnizare Energiei” prin intermediul avocatului Costăș Ruslan,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” împotriva lui Isac Ivan și Isac Ilia cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 28 februarie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Gas Natural Fenosa Furnizare Energiei” și casată hotărârea Judecătoriei Cantemir din 18 august 2016,

c o n s t a t ă :

La 08 decembrie 2015 societatea cu răspundere limitată „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Isac Ivan și Isac Ilia, solicitând încasarea în mod solidar a datoriei pentru energia electrică consumată în mărime de 14 967.39 lei și cheltuielile de judecată suportate pentru achitarea taxei de stat în mărime de 449,02 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, Societatea pe Acțiuni „RED Union Fenosa” a furnizat energie electrică consumatorului, la locul de consum nr.3031774 la adresa r-nul Cantemir, s. Lingura, iar consumatorul era obligat să achite în termen plata pentru energia electrică consumată.

Totodată, a invocat că, în urma unui control al rețelelor electrice, reprezentanții ICS RED Union Fenosa SA au depistat conectare neautorizată la rețeaua de energie electrică la locul de consum nr.3031774 la adresa r-nul Cantemir, s. Lingura. În acest sens, în prezența pârâtului, a fost întocmit actul nr.A23078 din data de 28 februarie 2014 și actul nr.B027265 din 20 decembrie 2014 prin care s-a constatat conectarea neautorizată directă prin evitarea echipamentului de măsurare a energiei electrice.

A explicat că, la 05 martie 2015 în adresa pârâtului a fost expediată reclamația nr. 05-03/15 r-gnf, prin care s-a solicitat achitarea datoriei în mărime de 14967,39 lei sau întreprinderea măsurilor pentru soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, fapt ignorat de către ultimul.

Consideră că, prin neexecutarea obligațiilor asumate, pârâtul i-a cauzat un prejudiciu material în suma de 14967,39 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Cantemir din 18 august 2016, acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 28 februarie 2017 s-a admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” prin intermediul avocatului Costăș Ruslan, s-a casat hotărârea Judecătorei Cantemir din 18 august 2016 cu emiterea unei noi hotărâri, după cum urmează: s-a admis parțial acțiunea, s-a încasat de la Isac Iliu datoria în mărime de 4 292,82 lei, cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii în sumă de 129 și la depunerea apelului în sumă de 97 lei, în rest acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

La 02 mai 2017 Societatea cu Răspundere Limitată „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” prin intermediul avocatului Costăș Ruslan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 28 februarie 2017 și a hotărârii Judecătorei Cantemir din 18 august 2016, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată au apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și au trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Cahul a fost pronunțată la 28 februarie 2017, expediată în adresa părților la 20 martie 2017 (f.d 140), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurent, lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 28 februarie 2017 a fost depus la 02 mai 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe

sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” prin intermediul avocatului Costaș Ruslan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” prin intermediul avocatului Costaş Ruslan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu